PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R. P. ROMÎNĂ

Nr. 7 (102) APRILIE 1963 — Anul VI (XVI)

DINAMO - RAPID 1-1

în derbiul voinței

Ion Ionescu, golgeterul campionatului, „puncher"-ul atacului rapidist, luptă din greu cu vigurosul Popa (în dreapta) și cu... noroiul, cel mai mare dușman al driblerilor. În stînga, Varga privește cu înțelegere eșecul feroviarului.

Foto: T. CHIOREANU

ÎN INTERIOR:

- FOTOREPORTAJUL ETAPEI A 4-a A CAMPIONATULUI DE FOTBAL.
- *Finala campionatului de baschet de la Cluj.*
- **Însemnările lui Helenio Herrera (urmare).**

DINTRE SUT

1

3

ÎN PRAG DE VACANȚĂ, timp de două zile, la bazinul Floreasca s-au adunat peste trei sute de școlari înotători din 10 școli sportive. Timp de două zile bazinul Floreasca a lucrat cu... încărcătură maximă.

Cele cîteva fotografii pe care vi le oferim în aceste două pagini trebuie completate însă cu cîteva idei...

Au fost trei sute. Au fost doar cei mai buni. Băieți frumoși și fete zvelte. Deci, natația noastră are de unde, dar nu prea știe cum.

Întrecerea celor „trei sute de catarge" a demonstrat elan și vigoare, dar în egală măsură a scos la iveală destule lipsuri tehnice. La urma urmelor, în bazinul Floreasca au plonjat elevii unor școli sportive. Iar misiunea acestor școli e tocmai eliminarea empirismului în însușirea tehnicii. De cele mai multe ori însă, starturile, întoarcerile, respirația, frecvența bătăii picioarelor și chiar poziția corpului în apă au lăsat de dorit. E foarte ușor însă să desprinzi din noianul de concurenți pe cei care au un bagaj tehnic susceptibil de progres: reșițenii Zeno Giurasa, Cristina Hohoiu, Mircea Hohoiu, Anca Andrei, sibienii Dan Boerescu și Ioan Miclăuș, elevele bucureștene Viorica Petcu și Sanda Tudora și alți cîțiva.

Se remarcă în mod special prezența elevilor reșițeni printre medaliați. Cineva spunea de sus, din tribună, că prin spuma celor șase culoare poți identifica oricînd „linia tehnică" a Reșiței. Antrenorii reșițeni Schuster și König pot fi mîndri. De altfel, reșițenii sînt printre cei care pontează cu regularitate în fișele natației noastre. Continuitatea muncii la Reșița este cheia succeselor.

E CATARGE...

2

Școala sportivă nr. 2 din București, deși a cîștigat întrecerea, nu a evoluat la nivelul așteptat, iar școala-soră Nr. 1 a arătat și mai puțin. Eternul argument care invocă nenumăratele tentații sportive ale copiilor bucureșteni nu poate sta în picioare.

...Întrecerea celor „trei sute de catarge care lasă malurile" și tind spre zările performanței este o nouă invitație la răbdare și perseverență. Dar această invitație se adresează în primul rînd antrenorilor, care, în majoritatea cazurilor, sînt în coada elanului tinerilor lor elevi.

★

Fotoreporterul nostru Paul Romoșan vă prezintă următoarele imagini de la concursul de natație al vacanței de primăvară :

① Una din cele mai disputate serii ale întrecerilor de 66 m liber. În prim plan: timișoreanul Șerban Pop, care a obținut cel mai bun timp (44,4).

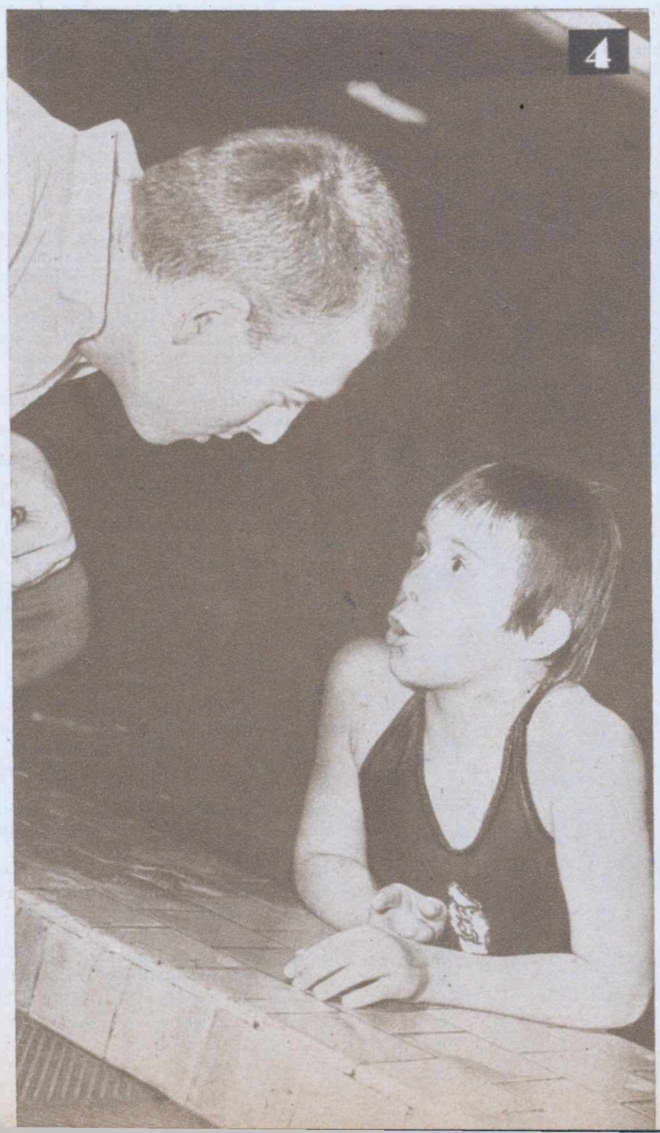
② Scandările susținute ale galeriilor au transformat bazinul Floreasca într-o asurzitoare „cutie sonoră" și au avut un rol important în forțarea tempoului pe ultima parte a curselor. Galeria clujeană (în fotografie) a fost dintre cele mai puternice.

③ Iată-i și pe cei mai buni șase înotători în cursa celor două lungimi de bazin: Șerban Pop (Timișoara), Ladislau Katona (Cluj), Gheorghe Vaskor (Reșița), Andrei Moraru (București), Vasile Bivolu (București), Ion Curuță (Reșița).

④ Primul interviu: mica înotătoare se recomandă cronometrorului.

⑤ Eugenia Popescu (S.S.E. II) elevă în clasa a V-a, a ieșit victorioasă în cea mai scurtă cursă a întrecerilor: 33 m liber.

IOAN CHIRILĂ

4

5

...DAR VOLEIBALISTELE?

ÎNTR-ADEVĂR: urmărind să scoatem în relief esențialul pentru noi al anului voleibalistic 1963, am început, în numărul trecut, nu despre ele vorbind, ci întreprinzînd un sumar tur de orizont prin aria activității lotului olimpic masculin. Dar voleibalistele? Oare — desigur că vă veți fi întrebat — nu pentru ele, înaintea băieților, este mai dificil și cu o mai importantă miză anul acesta preolimpic? Ba da, ba da! Fiindcă în fața lor ușa Olimpiadei de la Tokio încă nu-i deschisă. Cheia necesară pentru aceasta, pierdută o dată cu locul III la „mondialele" de la Moscova, rămîne a fi recuperată printr-o comportare ireproșabilă și un loc corespunzător în „europenele" din toamnă de la București.

E treabă de făcut, nu glumă, cu atît mai mult cu cît pregătirea destinată calificării olimpice, obiectiv apropiat, trebuie atent pusă de acord cu lucrul de perspectivă ulterioară, vizînd o ținută plină de demnitate în năzuita prezență din capitala Japoniei. Se poate? Sigur că se poate. Sigur că se va putea. Totul ți-e cu putință atunci cînd vrei. Oricum, popasul, făcut la cîteva din ședințele de antrenament ale jucătoarelor bucureștene din lotul republican ne-au lăsat în genere impresia că ele sînt decise să lupte cu strășnicie pentru a nu lipsi din rîndul sportivelor și sportivilor cărora le va reveni cinstea să-și împodobească, în numele Patriei, pieptul și fruntea cu medaliile și cununile de lauri olimpice.

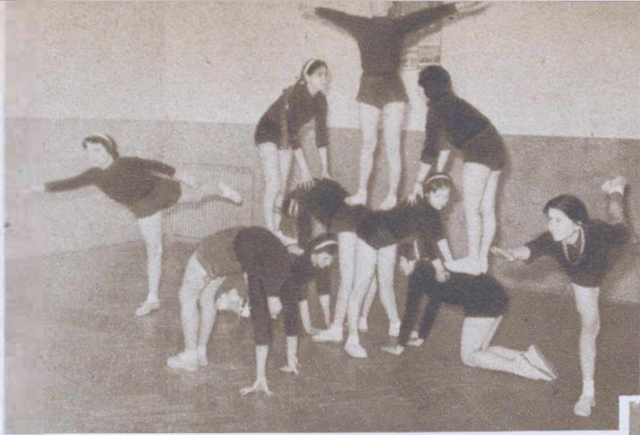
Nu, nu, sîrguința de la acele antrenamente nu era de loc convențională, nu era de fel gătită așa, ca pentru niște musafiri mînuitori de aparate fotografice. Că seriozitatea și conștiinciozitatea sînt comune tuturor celor patru antrenamente săptămînale ale selecționabilelor, am primit asigurări de la antrenorul lotului, prof. *Nicolae Murafa*, care ne-a spus totodată că în linii mari e mulțumit de comportarea elevelor sale și de primele rezultate ale muncii lui cu acestea. Am reținut: *„în linii mari"* și bineînțeles că i-am înfățișat profesorului cuvîntul semn de întrebare. Iar răspunsul ne-a confirmat, în largă măsură, părerile formate pe baza cîtorva din observațiile de la acel antrenament. Rezerva o pricinuia, normal, în primul rînd faza de debut a lucrului în comun, aflat atunci încă în stadiul de tatonaje inițiale al primei părți din perioada pregătitoare. Antrenorul se referea în același timp însă și la anumite diferențieri cu notă negativă, deja pregnant conturate, din compartimentul calităților și în general al stării fizice unde, cel puțin la data efectuării vizitei noastre, resursele necorespunzătoare ale cîtorva voleibaliste *(Daniela Golimas, Alexandrina Chezan, Daniela Vernescu)* îi dădeau serioase probleme *profesorului Murafa*. Aceasta, în opoziție cu satisfăcătorii indici ai probelor de control prezentate de altele, ca de pildă *Lia Vanea, Elisabeta Nodea, Cornelia Moraru, Alexandrina Berezeanu* și *Elena Verdeș*, iar dintre provinciale — *Ana Mocanu* de la Cluj.

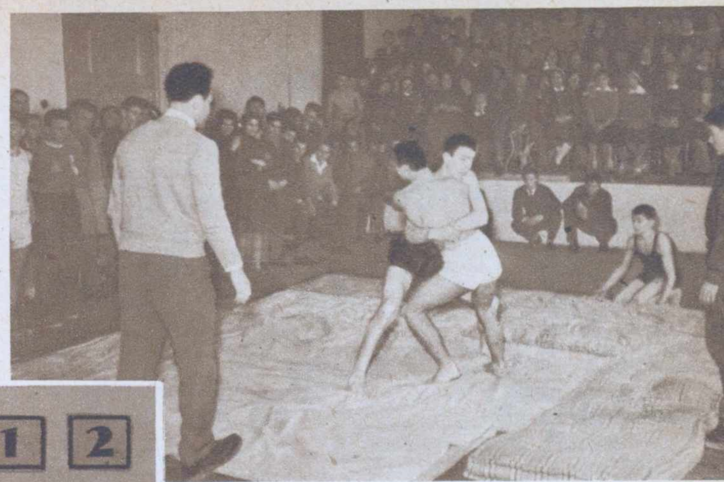
Să sperăm că între timp, pînă la apariția rîndurilor de față, sportivele și antrenorul lotului republican feminin vor fi luat măsurile necesare pentru dispariția, sau măcar reducția motivelor enunțate mai sus. De bună seamă, și prin pregătirea cît mai științific individualizată. Dar, adăugăm noi, înainte de orice prin grija maximă care trebuie acordată îmbinării armonioase a activității de la școală sau din producție (de unde așteptăm prilejul de a consemna prezențe exemplare), cu aceea de la antrenamente, cu obligațiile casnice și cu folosirea judicioasă a timpului liber. E deci neapărat nevoie — printre altele — ca voleibalistele să-și asigure fără ciunteli indispensabila cantitate de odihnă corespunzătoare trecerii de la cele două antrenamente săptămînale din trecut la lucrul zilnic de astăzi.

Nu-i simplu, nu! Dar, prin obligațiile morale pe care le implică, simpla prezență într-un lot reprezentativ, iar apoi cinstea de a purta tricoul cu stema patriei, titlul onorific și înalta demnitate de ambasadoare ale țării în confruntarea olimpică, socotim că au în suficientă măsură darul de a micșora, dacă nu chiar de a anula dificultățile. Astfel încît, vrem să fim convinși că viitoarele vizite la antrenamentele lotului feminin, în Capitală sau în celelalte orașe din țară unde se pregătesc jucătoare selecționabile, se vor solda cu reportaje în care nota critică să strălucească prin... absență.

CONSTANTIN FAUR

ARTACHIADA NTINUĂ

1 2 3

O VIZITĂ LA BUFTEA, în raionul Răcari. Scopul: Spartachiada de iarnă a tineretului. O duminică frumoasă de primăvară. Pe şoseaua ce duce spre Şcoala medie puteau fi văzute grupuri de tineri din diferite asociaţii din raion îndreptîndu-se spre locul întrecerilor.

La deschiderea festivă, s-au aliniat la start aproape o sută de concurenţi de la S.M.T. Unirea-Cocioc, Fabrica de conserve şi cea de vată din Buftea, din Crevedia şi alţii.

În faţa numeroşilor spectatori, în prima parte a programului a evoluat echipa feminină de gimnastică a asociaţiei Ştiinţa din Buftea. Executînd o frumoasă piramidă **(foto 1)**, fetele au fost răsplătite cu vii aplauze. De asemenea, echipa băieţilor, de pregătirea cărora s-a ocupat profesorul de educaţie fizică Paul Popescu, s-a bucurat de un frumos succes.

Pe saltelele din faţa scenei, întrecerile luptătorilor sînt pe sfîrşite **(foto 2)**. Au rămas cei mai puternici (cat. 88 kg): tînărul electrician Marin Udrea (Ştiinţa Buftea) şi mecanicul Dumitru Barbu (Fabrica de vată). Arbitrul cu greu îi readucea de pe parchet pe cei doi însetaţi de victorie.

Galeria îl susţine pe electricianul şcolii: „Hai, Marine!... Hai, Marine!...“ Şi, într-adevăr, Marin s-a dovedit mai puternic, cîştigînd prin „tuş“.

Printre cei mai buni la trîntă s-au dovedit N. Creţu, I. Dulgheru, D. Pascu, V. Măciucă, D. Rădulescu. La haltere, din cei 10 concurenţi, cel mai bun rezultat l-a obţinut Ion Parancea (Fabrica de vată). El a ridicat haltera de 27 ori.

În sala alăturată, ţăcăniturile mingii de celuloid confirmă prezenţa celor de la tenis de masă.

La şah e linişte deplină. Se dispută meciul în care se hotărăşte cine va fi cîştigătorul.

Şi acum calificările: la tenis de masă: Dumitru Doicescu (Crevedia), iar la şah s-au calificat P. Trihubu şi eleva Maria Trinbez.

La sfîrşitul concursurilor oficiale, a avut loc o foarte interesantă întîlnire amicală de fotbal între Ştiinţa Buftea şi sportivii din Crevedia **(foto 3)**.

Toate aceste viu disputate întreceri se datoresc în primul rînd muncii comisiei de organizare care, sub îndrumarea comitetului raional U.T.M. Răcari şi a profesorului Paul Popescu, a reuşit să le dăruiască tinerilor o frumoasă duminică sportivă.

Fotoreportaj de ION MIHĂICĂ

ÎN FOTOGRAFII:

① Relaxare după eforturile de la încălzire. Să folosim acest prilej pentru a vi le prezenta pe majoritatea selecţionabilelor bucureştene, primind îndrumările profesorului N. Murafa cu privire la partea a doua a şedinţei de antrenament. De la stînga spre dreapta: Cornelia Moraru, Alexandrina Berezeanu, Doina Popescu, Marilena Ştefănescu, Sonia Colceriu, Elena Verdeş, Daniela Vernescu, Ileana Enculescu, Daniela Golimas, Alexandrina Chezan, Elisabeta Nodea. Lipsesc (motivat!) Doina Ivănescu şi Lia Vanea.

② Moment din cadrul pregătirii fizice. O rozetă servind supleţei dar şi coordonării colective.

③ Multă, multă atenţie la dezvoltarea vitezei de reacţie în preluarea loviturii de atac şi...

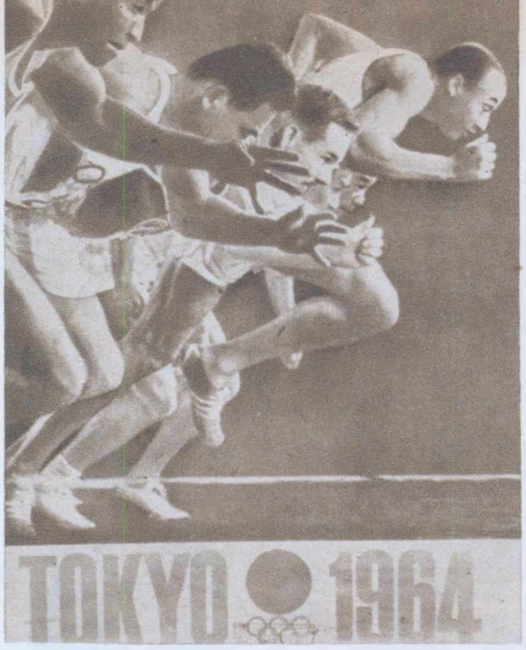
④ ...pentru corecţia poziţiei joase, cu şi fără deplasare, la primirea serviciului.

3

4

BULETIN OLIMPIC

1963 (7)

Baza hipică din Calea Plevnei nu s-a grăbit să îmbrace haina înflorată a sezonului de primăvară. S-a grăbit în schimb să-şi facă o toaletă măcar sumară pentru a fi cît mai cochetă la primirea musafirilor săi credincioşi şi... de loc pretenţioşi: călăreţii. Aşa s-a făcut că i-am întîlnit continuîndu-şi antrenamentele, de data aceasta în aer liber, şi pe cei trei reprezentanţi din

ECHITAŢIA ACADEMICĂ:

NICOLAE MIHALCEA, NICOLAE MARCOCI şi *IOSIF MOLNAR formează echipa de „dresori" care-şi pregătesc caii pentru Olimpiada de la Tokio. Dar numai caii? Întrebarea i-am adresat-o lui Mihalcea, cîştigătorul ediţiilor 1961 şi 1962 ale Marelui Premiu al R.D. Germane.*

— Proba de dresaj olimpic formează un capitol aparte în echitaţia academică. Este pretenţioasă, cerînd executarea unor mişcări de înaltă şcoală, ca spre exemplu pasajul, piafetul, trecerea din pasaj în piafet, şi invers, toate acestea într-o cadenţă perfectă, în care calul să nu execute mai mult de 10—12 călcături. De antrenat, ne antrenăm împreună. Nu se poate vorbi numai de un dresaj al calului. Se poate vorbi de învăţarea în sincron a execuţiei mişcărilor, în care comenzile pe care le dăm se fac într-un limbaj ecvestru special, imperceptibil nu numai spectatorilor neiniţiaţi, dar chiar şi multor specialişti şi tehnicieni prezenţi la demonstraţii. Comenzile se fac prin impulsiuni aplicate cu o consecvenţă matematică, fie prin gura calului, prin dîrlogi, fie pe corpul acestuia, printr-o apăsare într-un anumit loc sau prin destinderea genunchiului. Un călăreţ, oricît de bun ar fi, nu poate evolua la înălţime pe un cal, de asemenea renumit, dacă nu-i cunoaşte limbajul. Şi limbajul se învaţă greu. În ani şi ani. Şi numai împreună: cal şi călăreţ.

În această problemă eram edificaţi. Aveam însă nevoie de amănunte în legătură cu Olimpiada şi pentru aceasta ne-am adresat lui Marcoci.

— Progresia olimpică durează 12,30 min., în care timp trebuie executate 36 de mişcări. Un număr apreciabil. Ţinînd seama şi de gradul lor de dificultate, la antrenamente trebuie să lucrăm serios, nu numai la stabilirea echilibrului calului, ci mai ales la ridicarea măiestriei noastre sportive în călărie.

La dresaj, pentru prima oară am fost reprezentanţi într-o Olimpiadă la ediţia care a avut loc la Stockholm, în 1956. În 1960, la Roma, clasamentul a fost făcut numai la individual, iar noi nu am participat. Vom participa din nou la Olimpiada de la Tokio la care se va face, pe lîngă clasamentul individual, şi unul pe echipe.

Dintre formaţiile cele mai valoroase care se vor prezenta la Tokio le pot cita pe cele ale U.R.S.S. (în a cărei componenţă intră excepţionalul Filatov), Elveţiei, R.F. Germane, Suediei, Angliei, S.U.A. Echipa noastră, deşi mai tînără, este apreciată datorită comportării meritorii a componenţilor ei în diferite competiţii internaţionale. La Olimpiada din 1964 vrem să ne situăm în primele 6 locuri în clasamentul pe echipe. Sîntem într-un stadiu de pregătire suficient de avansat ca să aspirăm la un asemenea rezultat.

Ne mai interesa la ce concursuri internaţionale de dresaj vor participa anul acesta cei trei reprezentanţi ai echitaţiei noastre academice. Răspunsul ni l-a dat — de data aceasta — Iosif Molnar.

— Ne-am propus să participăm, cu echipa completă, la concursurile de la Leipzig, Aachen şi Budapesta. Dintre toate însă, cel mai important îl socotesc pe cel de la Aachen, la care şi-au şi anunţat participarea majoritatea formaţiilor pe care le vom avea rivale la Tokio. Aachen-ul va fi deci o primă verificare a posibilităţilor noastre înaintea marii confruntări şi sîntem hotărîţi să ne comportăm la înălţime.

— O dorim şi noi!

ÎN FOTOGRAFII:

① N. Mihalcea, N. Marcoci şi I. Molnar, reprezentanţii echitaţiei academice, de la stînga spre dreapta.
② N. Mihalcea execută progresia de dresaj olimpic.

PROFESORUL DE EDUCAȚIE FIZICĂ AUREL DRĂGAN, MAESTRU AL SPORTULUI și INTERNAȚIONAL DE VOLEI, A REVENIT VICTORIOS DE LA VARȘOVIA (RAPID — LEGIA 3-2) ȘI PRIMEȘTE OVAȚIILE ELEVILOR SĂI

(Școala nr. 175 din strada Lainici).

FOTO: P. ROMOȘAN

FRANȚA—ANGLIA 5-2 (UN JOC CU MULTE SEMNIFICAȚI

Herbin conduce balonul, asistat de Rodzik. Jucătorul englez nu mai poate interveni.

Același Herbin. Apărătorul englez, „izolat" de Wisnieski, e simplu spectator.

ÎNFRÎNGEREA CATEGORICĂ a „naționalei" e gleze la Paris, în acest an al centenarului fotbalu insular a stîrnit numeroase comentarii. La 10 ani du ce selecționata maghiară a spulberat mitul invincibi tății englezilor și pe cel al conservatorismului britan iată că victoria echipei Franței repune în discuție p blemele de orientare, afirmînd încă o dată ideea că ci stă pe loc face de fapt pași înapoi. Iată cîteva declara edificatoare:

FRANCOIS THÉBAUD: „Fără îndoială că Spr gett (portarul englez — n.r.) a întîrziat să iasă la bal de vreo patru ori... dar cum a fost posibil ca Wisnies Goujon sau Cossou să beneficieze de „bulevarde" atît vaste încît vecinii noștri din tribună să le boteze „p menades des Anglais?"... Lipsa totală de acoperire apărarea engleză, care a practicat un soi de mar individual confuz, explică ușurința cu care atacan francezi s-au trezit fără nici o opoziție...

...În ceea ce privește jocul ofensiv, caracterul des al manierei engleze a apărut foarte pregnant. Admi torii întîrziați ai paselor lungi, în profunzime, schimbări de joc prin intermediul mingilor lungi, văzut cu proprii lor ochi ridicolul ineficacității aces procedee primare în fața unei apărări grupate...

COMENTATORUL ENGLEZ PHILIPE SHER DAN: „Francezii i-au făcut un mare serviciu lui Rams (antrenorul englezilor — n.r.). Acest dezastru îi permite să-și revizuiască echipa... În timp ce france și-au reorganizat cu hotărîre echipa după sistemul b zilian, englezii au rămas credincioși WM-ului, e dr mai elastic..."

HENRI GUÉRIN, ANTRENORUL ECHIP FRANCEZE: „Englezii au atacat mai mult decît n au avut o superioritate teritorială, așa cum se întîmp deseori cu echipele care folosesc sisteme tactice diferi La noi a existat un echilibru numeric între atac și ap rare. La englezi înaintarea a fost mai numeroasă de apărarea. Noi am cîștigat pe contraatacuri. Engle au pierdut pe atacuri, pentru că mijlocașii și înainta lor au lăsat apărarea în voia sorții."

Comentariile continuă...

Foto: „Miroir Sprint" — Pa

ÎNSEMNĂRILE UNUI ANTRENOR (II)

de HELENIO HERRERA

(traducere din revista sovietică „Fotbal")

Stade Français s-a clasat pe locul 2. Eu am fost invitat să antrenez echipa națională. Am luat cu mine o jumătate din echipa mea: Domingo, Grillon, Luciano, Grégoire, Ben Barek și Ono. În trei ani echipa Franței a pierdut un singur joc. Am învins adversari ca Cehoslovacia, Portugalia, Scoția, Anglia, Belgia, Elveția.

În vremea asta m-am cam rupt de treburile clubului. Stade Français a căzut în B. Am fost rechemat urgent. Finișul ne-a găsit pe locul 4. Atunci s-a lansat vorba că „H.H." e un magician. Adevărul e că întreaga mea forță magică constă în aceea că mă consacru total echipei. Eu nu scot untul din jucători și nu fac minuni. Totul e să-ți cunoști meseria și să o iubești.

După terminarea campionatului, Stade a susținut două jocuri cu Atletico Madrid, cîștigind și la Paris și la Madrid. Conducătorii clubului au considerat însă că Stade a suferit o mare înfrîngere, deoarece în timpul vizitei în Spania mi s-a oferit să lucrez acolo și eu am hotărît să rămîn pe pămîntul părinților mei.

Am început prin a antrena echipa Valladolid. Echipa nu era dintre cele ușor de condus. Juca destul de bine. Urca în fiecare an dintr-o ligă în alta. A fost în a patra, apoi în a treia, în a doua și, în cele din urmă, în prima. Dar, în spatele acestei situații roze nu se putea să nu vezi criza care se apropia. În toți acești ani lotul echipei nu a fost schimbat. Trebuia să vină și timpul reînoirii. Să iei o asemenea echipă într-un asemenea moment nu e lucru ușor. Totuși, am acceptat să lucrez la Valladolid.

Prima intervenție chirurgicală a dus la o ascuțire a relațiilor. Am pierdut două întîlniri amicale cu 1—7 și 0—6. Dar nu m-am pierdut cu firea. Am înlocuit jucători, am schimbat sistemul de pregătire fizică, planurile de antrenament. Roadele nu au întîrziat. În afara punctelor care deseori sînt singurele luate în seamă, am primit și laude.

Succesele nu vin singure. Primul lor vestitor este disciplina. O disciplină de fier înainte de toate. Fotbaliștii de la Atletico, pe care am început apoi să-i antrenez după ce lucrasem la „Valladolid", nu aveau deprinderi strălucite. Din această cauză, la sfîrșitul turului, nimeni nu acorda echipei șanse la primul loc.

De aceea, pe toți i-a cuprins mirarea cînd am declarat:

— Vom fi campioni!

Eram convins de acest lucru. Nu mă lăudam. Toate celelalte echipe nu erau cu nimic mai bune decît a noastră. Îmi dădeam seama că Atletico e o echipă care poate crește de la un joc la altul. La rîndul lor, jucătorii au fost contaminați de încrederea mea, deși într-o oarecare măsură, această încredere era oarecum artificială. Acest spirit al încrederii s-a transmis de la un la altul, de la mine la jucători și invers.

Am cîștigat titlul de campioni. Mai mu decît atît, în anul următor am repetat p formanța.

Desigur că speranțele nu se împlinesc înt deauna. Și atunci toți sînt necruțători. Proba că pretutindeni soarta antrenorilor e aceea Și eu am fost nevoit să joc rolul lui Ulise fotbal: Valladolid, Atletico (Madrid), Mala Coruna, Sevila — iată etapele peregrinărilor me prin Spania pînă în momentul în care am aju în Portugalia.

Un antrenor găsește foarte greu un limb comun cu jucătorii. Dar e și mai greu să găse un limbaj comun cu conducătorii de club Ei își bagă nasul peste tot, ca niște cop Pretențiile lor sînt de cele mai multe ori naiv copilărești, dar ia încearcă să nu le îndep nești! Nu! Cu caracterul meu n-ar fi trebu să mă consacru muncii de antrenor.

Iată-mă în Portugalia. Am ajuns acolo urma apelului S.O.S. al clubului Belenenses Fotbalul portughez nu are prea mulți jucăto buni, dar e bine organizat.

Ca și în Brazilia, sub tribune există case locuit, un restaurant și cabinete medicale. Da fotbalistul este într-o formă slabă, e obligat locuiască la stadion.

În Portugalia există patru cluburi ma Benfica, Sporting, Porto și Belenenses. Club Belenenses a deținut mereu unul din prime patru locuri. În acel sezon însă, în noiembri se afla pe marginea prăpastiei, gata să cadă în Atunci m-au chemat pe mine. Am aminti plăcute în legătură cu clubul portughez și conducătorii lui (din fericire, am avut prilej să lucrez uneori și cu oameni inteligenți).

A REVENIT GREAVU

La 26 august 1962 în cursul jocului Petrolul — Rapid, disputat la Ploiești, fundașul dreapta al Rapidului s-a accidentat într-o ciocnire involuntară cu Anton Munteanu (adjectivul „involuntar" îi aparține lui Greavu). Fractura de maxilar s-a vindecat treptat. Ilie s-a bucurat de îngrijirea atentă a profesorului Valerian Popescu, decan al facultății de stomatologie și mare iubitor al fotbalului.

În dimineața duminicii de 25 noiembrie (ziua jocului cu Spania de la București), internaționalul convalescent Ilie Greavu s-a prezentat la locuința „tămăduitorului" său pentru a-l însoți la meci.

Acum Greavu e din nou pe stadion. La început a fost timid. Suferise supletea. Suferise curajul. Treptat, însă, tovarășii de linie i-au dat curajul și încrederea. Hai, Ilie! Popa l-a ținut pe Gento, dar „naționala" trebuie să fie în situația de a alege...

ÎN FOTOGRAFII:

① La antrenament, „trio"-ul Greavu — Motroc — Macri.
② Ilie Greavu lucrează intens pentru recuperarea timpului pierdut. Primele aparițîi au fost excelente.

În februarie am primit un telefon alarmat de la Barcelona. Mă chemau să preiau conducerea „Barcelonei". Propunerea era tentantă. Barcelona era unul din cluburile cele mai populare, care dispunea de jucători de clasă, dar care nu se apropiase încă de marile titluri. Eram convins că dacă voi ajunge la Barcelona, voi putea cuceri titlul. Nu era însă deloc simplu să-mi iau geamantanul și să dau bir cu fugiții, înșelîndu-i pe cei care își puseseră atîtea speranțe în mine. Și am rămas. Cu inima îndurerată. Mă liniștea doar convingerea că în viitorul apropiat Barcelona va fi a mea și eu voi izbuti să o ridic pe locul care i se cuvenea.

Contractul cu Belenenses a fost încheiat pe doi ani, dar în aprilie Barcelona a început să tragă din nou de mine. În cele din urmă am acceptat. Bineînțeles că în acest timp n-am izbutit să ridic Belenenses pînă la titlul de campioană, dar treburile echipei s-au înbunătățit mult. De altfel, juniorii și rezervele au cîștigat turneele lor. Două sute de mii de pesetas a primit clubul Belenenses drept compensație pentru plecarea mea. Înafară de asta i-au fost alocate încasările meciului pe care urma să-l susțină Barcelona cu una din echipele din Lisabona. Aceste „argumente", precum și conștiința faptului că nu mai puteam fi ținut, i-au convins pe conducătorii lui Belenenses și astfel am luat drumul capitalei catalane.

La Barcelona am găsit fotbaliști de mare clasă. Nu-mi intra în cap cum poți să suferi eșecuri cu o asemenea pleiadă. Nu înțelegeam cum astfel de club n-a izbutit să participe la „Cupa Campionilor europeni". Toți „granzii" Spaniei participaseră la această întrecere.

(CONTINUARE ÎN NUMĂRUL VIITOR)

RECORDMANII ECHIPELOR NAȚIONALE:

Începînd cu acest număr, revista noastră publică portretele marilor ași al balonului rotund care dețin recorduri de selecție în echipele lor naționale. Deschidem seria cu celebrul internațional maghiar

IOZSEF BOZSIK

Cînd în preajma campionatelor mondiale din Chile „naționala" maghiară a jucat pe Nepstadion contra Uruguaiului, mijlocașul dreapta Bozsik a realizat o performanță extraordinară: a fentat patru jucători din echipa adversă și apoi a înscris imparabil. Publicul l-a ovaționat spunînd: „Bozsik n-a făcut ceva asemănător nici în epoca sa de glorie". Această „epocă de glorie" a durat aproape 15 ani, iar performanța contra Uruguayului a coincis cu a suta selecție. E de menționat că Bozsik a mai jucat peste o sută de meciuri internaționale de club și 537 de jocuri în campionat.

A început fotbalul în 1943, pe terenurile virane din Kispest, o suburbie industrială a Budapestei, la început ca pitic, apoi ca junior la Kispest. A îmbrăcat pentru prima oară tricoul echipei întîi la 18 ani. A debutat în echipa națională în 1947 (9 : 0 cu Albania).

În cursul celor 15 ani care s-au scurs de la acest meci, istoria „naționalei" maghiare și a Honvedului — succesorul lui Kispest — se confundă cu aceea a lui Bozsik. A jucat în „meciul secolului" contra Angliei (6—3). A participat de asemenea la meciurile victorioase din cadrul campionatului mondial din Elveția (1954) contra Braziliei și Uruguaiului (4—2 în ambele).

Bozsik nu și-a părăsit niciodată clubul, căruia vrea să-i închine și de acum înainte pasiunea sa pentru fotbal. Începînd din acest an, Bozsik, împreună cu fostul său coechipier Lorant, face parte din conducerea secției de fotbal a clubului Honved. Rezultatele încep să se vadă. Honved începe să domine din nou campionatul maghiar.

RECORDMANII MAGHIARI AI SELECȚIILOR ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ

1.	Iozsef Bozsik	100
2.	Gyula Grosics	87
3.	Imre Schlosser	72
4.	Nandor Hidegkuti	68
5.	Karoly Sandor	65
6.	Lajos Tichy	61
7.	Ferenc Sipos	54
8.	Sandor Biro	53

După „Football Magazine"

1

ÎN PLINĂ CURSĂ

2

După un start rapid, plutonul dă semne de agitație pe turnantă...

DINAMO BUCUREȘTI conduce clar dar mai ales de pe urma efortului apărării și a sprinturilor din pluton care îi macină pe urmăritori. În ultimele trei etape liderul a adunat cinci puncte cu numai 3 goluri.

STEAUA, lipsită de echilibru între compartimente, a acumulat un singur punct din patru planificate (la Progresul și la Steagul roșu), reducînd primejdios fuleul.

ȘTIINȚA CLUJ a renunțat se pare la jocul combinativ și a adoptat o manieră pozițională. Rezultatul? Nici un gol în ultimele două etape (la Timișoara și la Ploiești). Prea multă prudență strică, mai ales că temperamentul clujenilor nu se pretează la domolirea elanului.

STEAGUL ROȘU a produs cea mai mare surpriză a primelor patru etape, învingînd Steaua la București. O victorie nesperată, în care aportul tinerilor, canalizat cu multă suplețe și maturitate de „bătrîni", și-a spus cuvîntul. Bravo, „stegarii!"

RAPID, „copilul teribil" al acestei primăveri capricioase, l-a scăpat pe lider printre degete (1 — 1) și a marcat două goluri apărării masive a timișorenilor (2 — 2). Feroviarii atacă în trombă. Și bine fac.

ȘTIINȚA TIMIȘOARA oscilează. Candidată la „șefie" înaintea restanței cu Dinamo, echipa studenților timișoreni a cedat de atunci 4 puncte pe teren propriu (fapt neobișnuit la Timișoara) și păstrează cu greu cadența.

FARUL, performera turului, s-a oprit în ultimă instanță din cursa pe tobogan în care s-a angajat la reluare, marcînd, în sfîrșit, un gol Crișanei, pe teren propriu. Să recunoaștem că e foarte puțin.

PETROLUL manifestă o pron
țată oboseală. Nu cumva sînt de v
țările calde? Oricum, apelul la res
sele ultime din jocul cu Fere
varos a influențat asupra pot
țialului din jocul cu echipa clujea
Ploieștenii traversează o perioadă
apatie, căreia trebuie să i se pună cap

C.S.M.S. -ul, inegal de la o eta
la alta, dă dureri de cap pronosp
tiștilor și celor interesați direct
lupta pentru retrogradare. În or
caz, de la 2—0 cu Steagul roșu la 1-
cu Progresul e o diferență de cel pu
o clasă. Pînă cînd?

PROGRESUL, un alt „1X2"
campionatului, a cucerit 3 pun
puțin scontate în ultimile două jocu
Cum s-ar spune, a găsit „coarda libe
și a sprintat sec, pentru a prin
„plasa" plutonului lipsit de gr
Totul e să mențină tempo-ul, pen
că 17 puncte nu reprezintă nici
departe o garanție.

U.T.A. a obținut un punct ur
la Lupeni, în duel direct cu unul din
candidații la succesiunea neprețuitu
loc 11, dar numeroșii suporteri
arădenilor trec printr-o fază de refl
mult prea solicitați de jocurile „
muche de cuțit".

MINERUL, CRIȘANA și DINAM
BACĂU, ultimele trei clasate, tr
din greu la... galera campionatulu
văzîndu-și micșorate speranțele
la o etapă la alta.

★

Campionatul e în plină curs
Tribunele sînt mereu pline pînă
refuz. Disputele sînt aprige, dar
cele mai multe ori poartă ampren
luptei pentru puncte. Totul e
nivelul tehnic al jocurilor să creas
pentru a răsplăti așa cum se cuv
uriașa armată a iubitorilor fotbalul

3

4

5

(1) STEAGUL ROȘU — STEAUA 1-0. Contraatacă Steaua. Adamache respinge peste bară, protejat de Campo (în plasă). De la stînga la dreapta: Constantin și Szigeti, Voinea (pe linia careului), Jenei și Pescaru.

(2) DINAMO BUCUREȘTI — DINAMO BACĂU 1-0 Popa, „cerberul" lui Publik (11) îi taie elanul printr-o reușită „foarfecă".

(3) PETROLUL — ȘTIINȚA CLUJ 0-0. Badea a pătruns în careu, dar fostul portar ploieștean Ringheanu plonjează curajos întru apărarea porții clujene.

(4) ȘTIINȚA TIMIȘOARA — ȘTIINȚA CLUJ 1-0 (în etapa a XVII-a). Curcan e fericit. Mingea a trecut peste bară.

(5) FARUL — CRIȘANA 1-0. „Buchet" la poarta orădeană. De la stînga la dreapta: Bükossi (8). Solomon, portarul Marin și Dinulescu.

(6) DINAMO BUCUREȘTI — DINAMO BACĂU 1-0. Gol! Pîrcălab a demarat spectaculos și a tras imparabil. Fotografia noastră reprezintă secunda următoare golului. Tîrcovnicu (10) a plonjat peste Pîrcălab ca să-l îmbrățișeze. Portarul Ghiță nu și-a revenit încă. Giosanu (2) a încremenit în poartă, iar Frățilă aleargă să-l imite pe Tîrcovnicu.

Fotografii de:
I. DAVID — CLUJ
I. MIHĂICĂ
P. ROMOȘAN
P. STAN
T. CHIOREANU

6

INVITAȚIE!

E necesară o pledoarie pentru citirea lucrărilor de specialitate din publicațiile străine? Desigur că nu! Omul are de învățat în tot cursul vieții, în special în ceea ce privește meseria. Nu este obligatorie considerarea drept literă de lege a tuturor părerilor întîlnite; măsura în care ele reprezintă „ultimul cuvînt" la un moment dat e întotdeauna discutabilă. Dar, în orice caz, aceste păreri trebuie cunoscute pentru că conțin, fără excepție, și ceva util. Mie, unul, mi-au servit mult în pregătirea lotului feminin de canotaj academic și poate că o parte din cele citite s-a cristalizat în titlul european cucerit de echipajul nostru de 4+1.

Mărturie stă și prezența unor oameni extrem de experimentați în sala de lectură a bibliotecii sectorului metodic-documentare a U.C.F.S. Antrenori ca Lucian Popescu, fost triplu campion european la box sau ca maestrul sportului Cristea Caralulis, tenisman prezent în atîtea rînduri în lupta pentru primele locuri pe terenurile de tenis, vin cu regularitate pe aici. Și să știți că nu vin de formă, ci studiază, efectiv, cu atenție studențească aș putea spune. Își fac fișe bibliografice, consultă cu regularitate ultimele noutăți. Și nu numai ei, de altfel. Felicia Urziceanu, Claudia Simionescu, I.Kauffmann, N.Bercaru, C.Florescu, Th.Angelescu, R.Drăgușanu — iată doar cîteva nume pe care le cunosc. Nu sînt toate, fapt pentru care cer scuze celorlalți ferventi ai literaturii de specialitate care au devenit obișnuiții bibliotecii de la documentare. Nu e cazul, desigur, să fac eu evidențieri, în sensul curent utilizat al cuvîntului, dar inițiativa clubului Progresul, ai cărui antrenori vin în fiecare sîmbătă dimineață pe aici pentru a studia, merită toate laudele. Am amintit de experiența vastă, incontestabilă, a foștilor campioni Popescu și Caralulis. Ei nu consideră, cu toate deceniile (fără exagerare!) de activitate competițională și de antrenorat că știu totul în meseria lor. Cîți dintre dumneavoastră cei care vă bazați exclusiv pe anii premergători diplomei de specialist sau pe numeroasele competiții la care ați participat, puteți afirma că sînteți la curent cu toate, toate, absolut toate? Este bine să ținem pasul cu viața, cu progresul uneori mai lent, alteori mai rapid, dar în orice caz permanent al metodelor de antrenament. Avem mii de cărți, ziare și reviste la dispoziție, sosite din toate colțurile lumii: „Sovietski sport", „L'Equipe", „Ruder Sport", „Sports Illustrated", „Sport et Vie", „Kosikova"...și cîte altele! Deseori, iscăliturile de la sfîrșitul unor articole sau cărți de acest fel ne fac, să fremătăm respectuos, așa cum studentul în arte plastice se simte sfios în fața unei lucrări semnate de un maestru al șevaletului. Zidarii unor performanțe pe care poate că le-ați comentat săptămîni de-a rîndul sînt recrutați tocmai dintre acești oameni. Azi, metodele moderne de antrenament se găsesc în tipărituri, iar tipăriturile se găsesc aici, la biblioteca sectorului metodic-documentare de la etajul VIII al sediului U.C.F.S. din str. Vasile Conta.

Poftiți pe la bibliotecă. Sînteți așteptați cu plăcere, cu convingerea că vă dați seama de importanța muncii de educator al tineretului nou, sănătos, al patriei noastre!

asistent **ION BULUGIOIU**
maestru al sportului
antrenor la lotul republican de canotaj academic

SE ÎNTREC FETELE

1

2

3

Ora 15,30. Pe aleea de lîngă uzinele de pielărie și încălțăminte din Cluj întîlnim mai multe grupuri de muncitoare tinere. Sînt fetele care au lucrat în primul schimb, dimineața. Acum zoresc pașii spre baza sportivă Rapid, amenajată într-un cadru pitoresc pe malul Someșului mic, în apropiere de uzină. „*Astăzi, după-amiază,* — ne spune utemista Irina Rotaru de la secția croit — *sînt programate întrecerile sportive dintre fetele care lucrează în secțiile tăbăcărie minerală, cusut și croit. Majoritatea lor sînt la primele concursuri, așa că nu trebuie să vă așteptați la rezultate de performanță. Cu timpul însă...*"

... Peste cîteva minute ne aflăm și noi la baza sportivă. Asistăm la întreceri. Tinerețea și entuziasmul reușesc să suplinească lipsa de experiență a concurentelor. Timp de aproape două ore am avut prilejul să urmărim și să înregistrăm pe pelicula fotografică aspecte destul de interesante și variate. În sala mare de gimnastică, un grup de tinere au executat un frumos program de sărituri la aparate și piramide. În același timp, în alte două săli, mai multe tinere muncitoare s-au întrecut la șah (foto 1). Alături de fete i-am găsit pe instructorii sportivi Liviu Miclăuș și Ioan Zovany. Dădeau îndrumări. Sfaturile lor le-au fost deosebit de utile participantelor la întrecerile de tir și popice ce s-au desfășurat la poligonul și arena de popice din incinta bazei sportive. În fotografia nr. 2 vă prezentăm un grup de fete din secția croit, la primul lor concurs de tir. Iată și o imagine de la concursul de popice: lansează bila Victoria Melan (foto 3).

Concurentele au petrecut clipe plăcute în tovărășia sportului, care, pe zi ce trece are tot mai mulți prieteni în rîndurile muncitorilor și muncitoarelor de la uzinele de pielărie și încălțăminte din Cluj.

Fotoreportaj de M. LERESCU și GH. NEAGOE

TRIPLĂ CAMPIOANĂ

La campionatele republicane de schi din anul acesta, sportiva Ilona Micloș a obținut o performanță deosebită. Ea a cîștigat titlul de campioană a R.P.R. în trei probe: slalom uriaș, coborîre și combinată alpină. Iat-o în fotografie primind diploma de campioană.

Foto: TITUS DUMITRESCU
— POIANA ȚAPULUI —

HANDBALIȘTII SIGHIȘOAREI

În orașul Sighișoara handbalul se bucură de o mare popularitate. Din această localitate s-au ridicat o bună parte din componenții actuali ai echipelor noastre reprezentative, printre care Bulgaru și Bogolea. Iată în fotografia de mai sus o echipă de handbal din Sighișoara: Voința-campioană regională în 1962. De la stînga la dreapta, în picioare: Lucian Florea, Gheorghe Buiuc (antrenor), Roland Gunesch, Martin Geiswinkler, Walter Hietsch, Virgil Hetrea, Gheorghe Martini. Jos: Werner Paksa, Dan Duca, Adolf Zika, Kurth Kamilli.

IOAN TURJAN
— SIGHIȘOARA —

PENTRU CAMPIONAT

Formația de categorie B Gaz Metan din Mediaș s-a pregătit intens pentru reluarea campionatului de fotbal. În vederea unei evoluții cît mai bune în retur, fotbaliștii medieșeni au disputat mai multe meciuri amicale. În fotografia alăturată, un aspect din întîlnirea dintre Gaz Metan Mediaș și Industria Sîrmei Cîmpia Turzii. Medieșenii au cîștigat această partidă cu 1—0.

DAN VINTILĂ
— MEDIAȘ —

UN TÎNĂR TALENT

Fotografia vi-l prezintă pe schiorul Marin Focșeneanu de la asociația sportivă Carpați Sinaia. El este fără îndoială unul din cei mai talentați schiori juniori din țara noastră. Cîștigînd majoritatea concursurilor de slalom special, slalom uriaș și coborîre rezervate juniorilor, el se numără acum printre cei mai buni schiori. Unul dintre cele mai frumoase rezultate internaționale obținute de tînărul Focșeneanu: locul I la slalom special și combinată alpină în concursul internațional dotat cu Cupa Joharina desfășurat la Joharina (R.P.F. Iugoslavia).

Foto: ION MATEI
— SINAIA —

ORIENTARE TURISTICĂ

Nu de mult, în organizarea asociației sportive Voința din Oradea și a Comisiei regionale de turism, în orașul Oradea a fost organizat un concurs de orientare turistică pe străzile orașului. Au participat 21 de echipe feminine. Traseul a măsurat 6 km, avînd 11 puncte de control.

În urma parcurgerii traseului stabilit, pe primul loc s-a clasat echipa Tipo III compusă din Ecaterina Szabo și Aliza Embacker. Pe locul următor, echipa Centrului Școlar Agricol (Florica Oancea și Viorica Ardeleanu).

În imagine — cele trei echipe ale asociației sportive Tipo.

ILIE GHIȘA
— ORADEA —

POȘTA REDACȚIEI

GHEORGHE MATEI-București. În viitor vom ține seama de sugestiile și propunerile făcute, pentru care vă mulțumim.

CIPRIAN POPESCU-București. Caricaturile trimise sînt nepublicabile. Pentru a reuși un lucru bun în această direcție este neapărat necesar să mai exersați încă mult timp.

PETRU IZGHIREANU-Lugoj. 1) Este foarte adevărat că în turul campionatului de fotbal echipa Steagul roșu din Brașov nu s-a apropiat de valoarea demonstrată în anii trecuți. Dar, cine știe? Poate acum în retur fotbaliștii brașoveni ne vor rezerva o surpriză. 2) Propunerea făcută este bună și cu siguranță la timpul potrivit o veți vedea realizată și în revista „Sport".

ILIE GHIȘA-Oradea. Două corespondențe cu aceeași temă este totuși prea mult pentru pagina rezervată corespondenților. După cum vedeți, numai una dintre ele a fost folosită. Așteptăm acum altceva.

P. P. CORCOVEANU-Sibiu. Propunerile dv. în legătură cu reportajul sportiv radiodifuzat este bine să le trimiteți radioteleviziunii. Nu noi hotărîm care să fie organizarea și volumul emisiunilor de sport de la radio sau de la televiziune.

AUREL POP-Iași. Cupa R.P.R. la fotbal ediția 1953-1954 nu a fost cîștigată de Dinamo București. Este adevărat că formația bucureșteană a jucat în finală, dar a fost învinsă de către Metalul Reșița cu 2-0 (2-0). Cu un an înainte, Cupa fusese cucerită de U.T.A.

ION NICOLAU-Suceava. Deoarece în orașul dv. unele numere ale revistei noastre se epuizează imediat după apariție și vi se întîmplă de foarte multe ori să rămîneți cu colecția incompletă, vă dăm sfatul pe care l-am mai dat și altor cititori: abonați-vă. În felul acesta veți avea asigurată primirea cu regularitate a revistei noastre.

ION BRĂDESCU-București. Iată care au fost formațiile Braziliei la campionatele mondiale de fotbal din 1954, 1958 și 1962. 1954 — Castilho — D. Santos, N. Santos — Pinheiro, Brandaozinho, Bauer — Julinho, Humberto, Indio, Didi, Maulinho. 1958 — Gilmar — De Sordi, Bellini, N.Santos — Zito, Orlando — Garrincha, Didi, Vava, Pele, Zagalo. 1962 — Gilmar — D.Santos, Mauro, N.Santos — Zito, Zozimo — Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagalo.

GHEORGHE ROTAȘU-București. Constantin Niculescu, portarul echipei de fotbal Rapid este născut la București. Anul acesta, la 16 octombrie împlinește 33 de ani.

★

Tînărul ROLF GRIESSL din Republica Democrată Germană dorește să corespondeze pe teme sportive cu tineri din țara noastră. Subiectele sale preferate: hocheiul, boxul și sporturile cu motor. Iată-i adresa: Rolf Griessl, Dresden 6, Königsbrücker str. 101, D.D.R. (R.D.Germană).

P ATINAJUL ARTISTIC şi-a desemnat campionii. La seniori pe Radu Ionian, la senioare pe Elena Moiş. Îi felicităm pentru performanţa lor şi le urăm „la mai mare!". Dar, este cazul să facem o mică precizare. La calificativele acordate celor doi patinatori artistici fruntaşi s-a strecurat o supărătoare inexactitate. ;lena Moiş nu îndeplineşte unul din cele două atri-ute care i-au fost asociate. Nu este senioară. Este unioară „mică". Are 11 ani. Faptul este „grav". Îl recem însă cu vederea, ţinînd seama de unele... recedente. În patinajul artistic, tot la 11 ani, Sonia Ienje a devenit campioană europeană, Alain Giletti ampion al Franţei, iar Gabriela Seyffert campioană a .D. Germane. Ce ţi-e şi cu copiii ăştia...

Elena Moiş, *Bibi*, are 11 ani şi este elevă în clasa V-a a Şcolii medii Mihail Sadoveanu. Ca elevă — e-au spus-o profesorii — are o comportare inegală lin nou ceva supărător): în recreaţie este zburdalnică a o junioară mică, în timp ce la studiu este conştiin-ioasă şi ambiţioasă ca o ... senioară. De aci i s-a... ras probabil şi în patinaj. Patinajul cere studiu. Jn studiu migălos, căruia nu-i poţi ţine piept decît acă eşti bine înarmat cu ambiţie şi perseverenţă. ără să vrem, iată că v-am şi dezvăluit un prim secret l performanţei Elenei.

Bibi practică patinajul de şase ani, este legitimată a clubul Dinamo şi reprezintă prima generaţie a atinoarului 23 August. Pe gheaţa dintre mantinele, n 1957, a învăţat să alunece pe patine. Şi i-a plăcut. -a plăcut atît, încît la vîrsta de 9 ani, alunecînd cu ultă graţie şi mai ales în figuri, arbitrii au declara-

LA 11 ANI

-o cîştigătoarea concursului republican la categoria 14 ani. În 1962, le... face „figura" suratelor mai mari i cucereşte titlul de campioană republicană de juni-oare la categoria 17 ani, iar în urmă cu cîteva săptă-nîni, evoluînd la un şi mai înalt nivel, reuşeşte să întrerupă şirul victoriilor multiplei noastre campioane Cristina Patraulea.

Cristina a primit sentinţa arbitrilor senină şi chiar zîmbitoare.

— Nu eşti supărată?

— *De ce? Bibi îmi este prietenă. Mă aşteptam să pierd titlul. Am doar 20 de ani. În patinajul artistic 20 de ani reprezintă totuşi o vîrstă...*

Recunoaştem că cele spuse de Cristina Patraulea relativ la vîrstă sînt juste. Dar, tot atît de adevărat este şi faptul că *Bibi* a depăşit-o pe Cristina nu atît cu atributul tinereţii, cît mai ales datorită progra-mului de figuri prezentat în faţa arbitrilor. Elena Moiş este prima noastră patinatoare care a reuşit să-şi îmbogăţească repertoriul cu trei sărituri duble: dublu Salkow, dublu Rittberger şi dublu Flip. Sări-turi cu atît mai apreciate, cu cît sînt executate de către Moiş cu o graţie şi mai ales cu o personalitate care le ridică apreciabil coeficientul de dificultate.

La 11 ani, Elena Moiş este campioană republicană. O primă etapă a fost depăşită. Munca pentru desăvîr-şirea pregătirii ei începe însă cu adevărat abia de acum înainte. Sonia Henje şi Alain Giletti au ajuns la performanţele cunoscute numai înzecindu-şi efor-turile în pregătire după primele lor succese de la vîrsta de 11 ani. Elena Moiş vrea să le urmeze exemplul.

G. ŞTEFĂNESCU

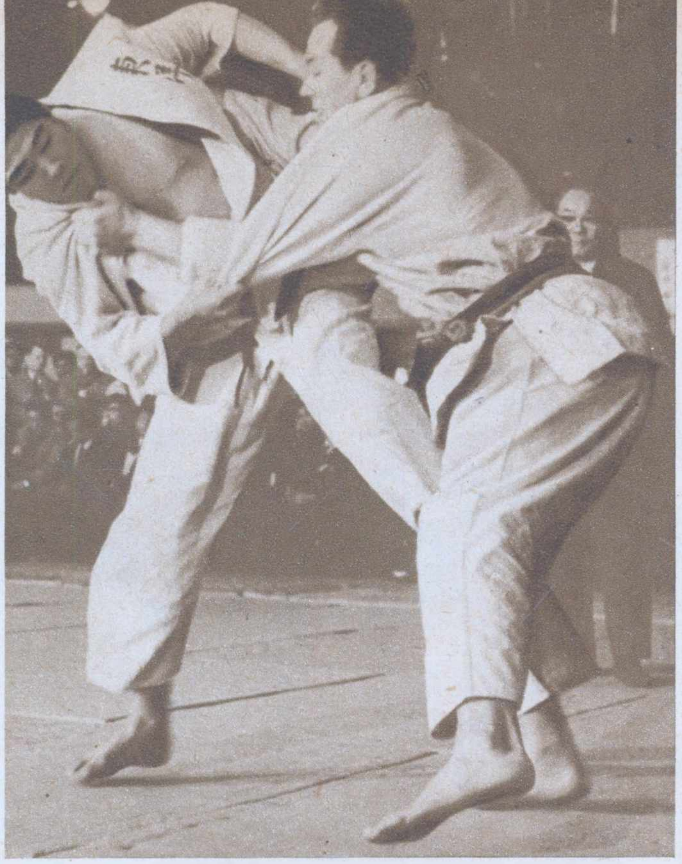
Actuala campioană Elena Moiş şi fosta campioană Cristina Patraulea, în ciuda rivalităţii sportive şi a anilor care le despart, sînt prietene nedespărţite.

Elena Moiş, cumintе, în bancă, aşteaptă „sentinţa" profesoarei de botanică Adela Niţă, care-i cercetează caietul cu desene. Rezultatul? Încă o notă bună.

Magazin SPORTIV

ÎNCLEŞTARE

Nu de mult, a avut loc în Japonia, la Maebashi, o interesantă întîlnire sportivă mixtă japono-sovietică: judo şi lupte libere. La judo gazdele au cîştigat cu 3—1, dar la lupte libere sovieticii s-au dovedit superiori: 5—2. Marea surpriză a întîlnirii a furnizat-o sovieticul Genrik Şulţ, care l-a învins pe căpitanul formaţiei japoneze Yukao Maeda. În fotografie, disputa Şulţ (dreapta)—Maeda.

Foto: „Japan Press Service" — Tokio

UN TITLU RECUCERIT

Campioni mondiali în proba de dans-perechi anul trecut, clasaţi însă pe locul II în campionatul european de la Budapesta, nu cu mult înainte, fraţii Eva şi Pavel Roman şi-au reeditat performanţa maximă cu ocazia campionatelor mondiale de la Cortina D'Ampezzo, în cadrul cărora spectatorii le-au făcut tinerilor reprezentanţi ai Cehoslovaciei o caldă manifestaţie de simpatie. În fotografia noastră, fraţii Roman în timpul unui exerciţiu.

Foto: „M. T. I." — Budapesta

LA PRIMUL CONCURS INTERNAŢIONAL

La concursul internaţional de schi de la Poiana Braşov spectatorii au fost mai numeroşi decît oricînd. (Valoarea concurenţilor şi vremea minunată au avut o contribuţie majoră în acest sens). Printre ei, Ionuţ (în fotografie), care nu s-a sfiit să se... antreneze prin vecinătatea celei mai „dure" porţiuni a pîrtiei Lupului, intersecţia cu Drumul Albastru. Nu ne vom mira dacă peste cîţiva ani va coborî pe pîrtie... fluierînd.

TATĂL ŞI FIUL

Penalti! Meciul amical Anton Masopust — Josef Masopust, fiul contra tatălui, disputat într-o duminică dimineaţa, a avut o desfăşurare dramatică. În fotografie, fiul execută lovitura, iar tatăl, desemnat de către căpitanul echipei sale portar adhoc, apără. Onoarea fotbalistului cehoslovac nr. 1 a fost salvată: nu va fi gol! Desigur, primele reproşuri amare au venit de la al doilea fiu, Ivan, care în calitate de fiu al unui mare fotbalist ştie foarte bine că nu există 11 m bine apărat, ci doar.. prost tras. În dreapta, un aspect din timpul pasionantului meci.

EXPERIMENTUL

Materialele şi instalaţiile sportive produse de fabrica FANAL din Karl Marx-Stadt se bucură de un bun renume, atît în ţară, cît şi peste hotare. Iată că pentru tîrgul de primăvară de la Leipzig constructorii de aparate sportive de la *Fanal*, cu ajutorul şi cu avizul tehnic al specialiştilor în educaţie fizică, au realizat aparatul pe care-l vedeţi în fotografie. El este destinat copiilor între 3 şi 10 ani. Imaginea a fost realizată în timpul prezentării experimentului efectuat de către profesoara Eleonore Salomon, unei comisii de specialişti din R. D. Germană.

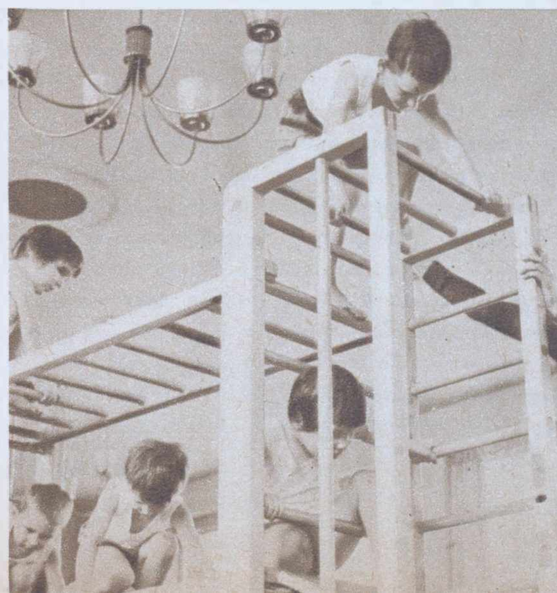

Foto: „Zentralbild" — Berlin

E-A LUNGUL VEACURILOR (III)

Cu timpul, exercițiile fizice sînt folosite de către oameni în ara muncii dar, oricum, tot în scopul pregătirii pentru muncă. neori ele apar sub forma exercițiilor fizice de întrecere, alteori t reprezentate în dansurile omului primitiv, iar la un moment t ele capătă un caracter „magic", legate fiind de ritualul religios.

Una dintre aceste forme e aceea reprezentată în foto 1, în re îi puteți vedea pe tinerii din tribul african Vatusi (sau atusi) trecînd unul dintre cele mai originale examene de... aturitate. Pentru a deveni membri cu drepturi egale în trib, trebuie să sară propria lor înălțime, în condiții foarte apropiate cele ale concursurilor moderne de atletism. E adevărat că bătaia făcea de pe un mușuroi de termite (avantaj mult-discutat în timii ani în presa de specialitate), dar, înălțimea medie a bărților Vatusi, care este de aproximativ 2 metri (!), îi caracteriază drept autentici performeri.

Am amintit mai sus și de întreceri propriu-zise. În foto 2, concurs de călărie al indienilor din tribul nord-american ioux, iar în foto 3 un concurs de canoe al altui trib nord-amerin, Chippeway. Cele trei imagini sînt grăitoare în privința aseănării dintre exercițiile fizice de-atunci și cele de acum.

ION TODAN
asistent I. C. F.

(VA URMA)

SCHIMBUL DE ECHIPAMENT

Admirația reciprocă a cîntărețului francez Sacha Distel și a fotbalistului brazilian Pele i-a determinat să facă... un schimb de echipament cu prilejul unui turneu întreprins de Distel în Brazilia. Nu s-ar putea spune că Pele n-are alură de... ghitarist, iar Distel de fotbalist!

CURSA „VASA"

În fiecare an, are loc în Suedia alergarea tradițională de schi fond „VASA", disputată în amintirea legendarei isprăvi a unui oarecare Gustav Eriksson Vasa. Acesta, înainte de a deveni rege al Suediei, a evadat din închisoarea în care-l țineau dușmanii săi și a alergat 85 de km pe schiuri, de la Mora la Sälen, unde a fost prins. Ca și anul trecut, învingător a fost cherestegiul Janne Stefansson din Sälen, în vîrstă de 27 de ani, și chiar cu un timp mai bun: 4h56'25'' față de 5h07'46 anul trecut. Al doilea s-a clasat unul dintre cei mai buni fondiști suedezi, Rolf Rämgard, cu 4h59'52''. De altfel, dintre cei 3.886 de participanți din anul acesta (recordul cursei), ei au fost singurii care au „mers" în mai puțin de 5 ore. În fotografie, cîteva momente după ce s-a dat startul, alergătorii străbat o pădure.

Foto: „Pressens Bild" — Stockholm

SENZAȚII NEPLĂCUTE

În timpul meciului internațional de motocros Olanda—Belgia, disputat nu de mult la Gemert, alergătorul olandez Jan Dirkx a făcut o... tumbă care l-a adus drept într-una din numeroasele (și adîncile!) bălți datorate topirii zăpezii. Se poate afirma cu tărie că atît pilotul cît și motocicleta s-au răcorit...

Foto: „ANP" — Amsterdam

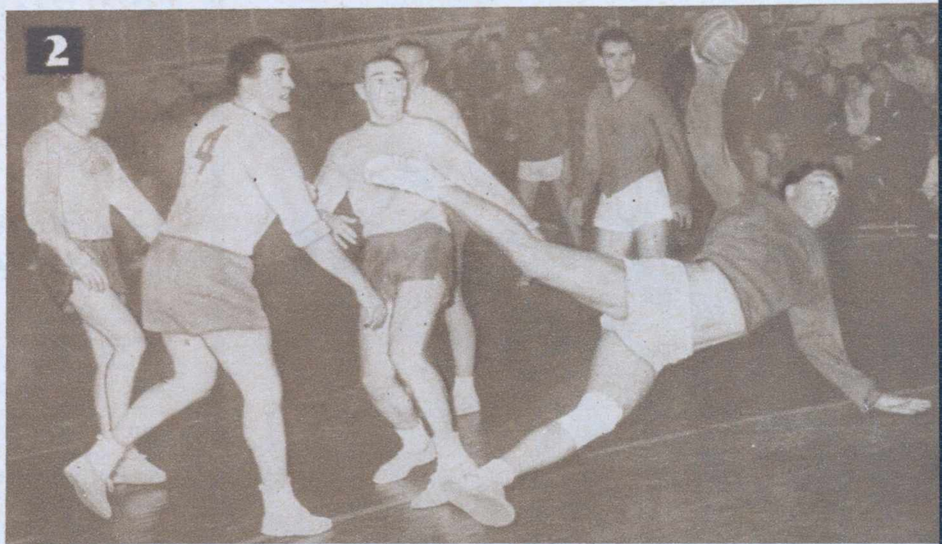
DRUMUL SPRE FINALĂ

După turneul în țările nordice, al cărui bilanț a fost nesatisfăcător, handbalul romînesc, prin echipa campioană Dinamo București s-a întîlnit din nou cu victoria în Cupa Campionilor Europeni, dar o victorie parțială, pînă la urmă nesatisfăcătoare. Cea mai bună echipă de handbal din Danemarca, Skovbakken Aarhus, a fost învinsă atît pe teren propriu cît și la București. Prin aceasta, Dinamo a căpătat dreptul de a juca în finala Cupei Campionilor Europeni la Paris în compania formației Dukla din Praga. Dar trofeul a fost... smuls din mîinile dinamoviștilor care, după ce au condus la pauză cu 10-5, au fost învinși în cele din urmă cu 15-13. Alăturat vă oferim două imagini din drumul parcurs de Dinamo spre această tristă finală pentru noi.

① Aarhus: Skovbakken — Dinamo București 12-14. Campionii Danemarcii în plin atac. Ivan Cristensen, unul dintre cei mai buni handbaliști danezi trage spectaculos la poartă prin evitare. În stînga, Costache II (7) care nu a putut opri atacul lui Cristensen. În dreapta, Moser privește desfășurarea fazei fără a mai putea interveni.

② București: Dinamo — Skovbakken Aarhus 14 — 10. Danezii Jorgensen, Sorensen și Rasmussen par surprinși de pătrunderea lui Lucian Popescu care va înscrie încă un punct pentru Dinamo București.

PLEDOARIE...

...ÎN PRIMUL RÎND PENTRU VOLEI, a cărui spectaculozitate o afișează, cu convingătoare efecte, alăturata imagine de la meciul Dinamo București — Tractorul Brașov (3—1), surprinsă pe retina aparatului său de fotoreporterul **TEODOR ROIBU.**

Pledoarie, apoi, în favoarea calităților proeminente, dar și multiple ale voleibalistului Söcs de la Tractorul. Într-adevăr, iată că pe sportivul brașovean îl vedem în fotografia aceasta ilustrîndu-ne nu grozava și reputata lui forță în loviturile de atac, propulsate și de o remarcabilă detentă, ci aportul său creator la finalizarea de către altul din formație a unei acțiuni ofensive. În cazul de față, cel căruia îi pasează „ridicătorul" Söcs și spre care se va îndrepta mingea depășindu-l p Rauh (nr. 6) de pe centru, este „trăgătorul"... Fierar aflat pe poziția 4 a terenului și de aceea necuprins cadrul fotografiei.

În fine, poza pe care v-o oferim (și a cărei frumuse ne-a făcut să comitem o derogare de la rubricarea mat rialului de volei din acest număr) mai conține o pledo rie. Ea e menită să sublinieze orientarea sănătoasă tuturor echipelor în care se cultivă, ca la Tractor Brașov (antrenor: Tănase Tănase), pregătirea comple a jucătorilor, contribuția „atacanților" în apărare și „apărătorilor" în atac, pe scurt — principiile voleiul modern.

— c.v.n. —

Redacția și administrația: București, str. Vasile Conta nr. 16. Telefoane: 11.10.05 și 11.91.13.

ABONAMENTE:

La toate oficiile poștale din țară și la difuzorii voluntari din întreprinderi și din instituții. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; un an — 60 de lei.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

La Cluj: Întrecerea fruntașilor BASCHETULUI

Ș I ÎN ACEST AN, tricourile și medaliile de campioni ai țării au luat drumul Capitalei, poposind la clubul Steaua. Așadar, Steaua s-a dovedit pentru a șaptea oară cea mai bună echipă din țară, avînd în momentul de față în palmaresul ei exact o jumătate din titlurile decernate pînă în prezent.

Ca să vorbești despre turneul final recent încheiat la Cluj, cred că trebuie în mod foarte firesc să începi prin a scoate în evidență plăcuta și reconfortanta notă de sportivitate care a domnit în tot timpul întrecerilor. Chiar dacă vestita galerie clujeană a depășit uneori măsura, totuși turneul, prin grija organizatorilor a avut la dispoziție condiții prielnice de desfășurare. Echipa studenților clujeni, ca gazdă ospitalieră, și-a întîmpinat fiecare adversar cu buchete de flori. Dar parcă și mai impresionant a fost gestul lui Viciu (Știința Timișoara), care a ținut neapărat să ofere floarea primită, antrenorului Alexandru Șerban (Politehnica Cluj), cel care i-a îndrumat primii pași în baschet. Așadar elevul nu și-a uitat profesorul...

NU NE MAI APĂRĂM?

La Cluj s-au marcat multe puncte. Statisticienii, după ce vor încheia calculele ne vor comunica cu siguranță o cifră record. Aproape că nu a existat echipă care să nu treacă de 70 de puncte într-un meci. A explica acest lucru doar prin faptul că jucătorii noștri fruntași și-au corectat într-o oarecare măsură tirul sau prin lipsa de duritate a panourilor de cristal din sala Armatei (care neîndoielnic au favorizat transformarea unor aruncări din acțiune) ar însemna să privim problema în mod unilateral. Adevărul este că majoritatea formațiilor participante la turneu, punînd accentul pe acțiunile ofensive (pasă-mi-te pentru a mări spectaculozitatea jocului), au neglijat complet apărarea. Tendința este extrem de primejdioasă, știut fiind că pe plan internațional, în baschetul modern apărarea joacă un rol deosebit.

ADRIAN VASILIU

ÎN FOTOGRAFII:

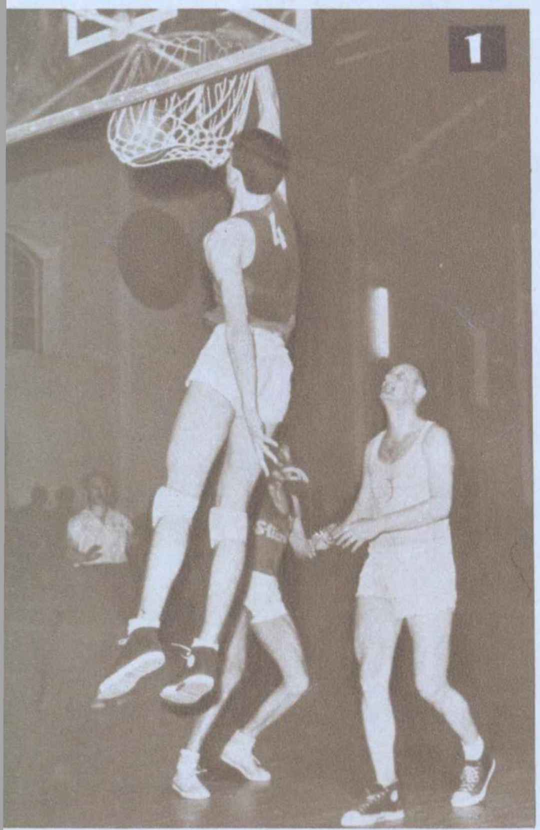
Cîteva imagini transmise de la finala din Cluj de corespondentul nostru IONEL DAVID.

① ȘTIINȚA CLUJ — DINAMO ORADEA 86-56. Clujanul Horia Demian, actualul pivot al naționalei, marchează un nou coș sub privirile fostului pivot al naționalei, Iuliu Naghy, sosit prea tîrziu.

② STEAUA — ȘTIINȚA CLUJ 88-86. Luptă sub panou între clujanul Vizi și Valeriu.

③ STEAUA—ȘTIINȚA BUCUREȘTI 88-84. Maestrul emerit al sportului Andrei Folbert (Steaua) încolțit de 4 adversari: Savu (9), Barău (4), Costescu (15) și Niculescu (7).

④ DINAMO BUCUREȘTI-ȘTIINȚA TIMIȘOARA 109-89. A aruncat la coș Pușcașu (Știința) în ciuda opoziției lui Giurgiu.

STEAGUL ROȘU-STEAUA: 1-0 LA BUCUREŞTI

GOL! Meszaros (absent în fotografie) a tras puternic, înscriind. Eremia a scos însă mingea din poartă sub privirile lui Hălmăgeanu și Seredai (tricou închis). Arbitrul grec Faturos, aflat în imediata apropiere a fazei, a văzut însă totul și va acorda golul.

Foto: PAUL ROMOȘAN